

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ^ว
อำเภอเมืองปราจีนบุรี
จังหวัดปราจีนบุรี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ
เรื่อง แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ เป็นหน่วยงานของรัฐตามบทบัญญัติพระราชบัญญัติวันนี้
การเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๓ มาตรา ๙๙ ได้ให้มาตราฐานการบริหารจัดการความเสี่ยงที่กระทรวงการคลัง
กำหนดโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้การปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระบรรลุวัตถุประสงค์
ของการบริหารจัดการความเสี่ยง และกิจกรรมการควบคุมในการดำเนินงาน การใช้ทรัพยากรการอุดหนุนทรัพย์สิน
การป้องกันและลดความเสียหาย ผู้พลาด การร่วมให้ผลลัพธ์ ภารกิจวิตร ด้านความเชื่อถือได้ของรายงาน
ทางการเงิน ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายซึ่งรวมถึงระเบียบ
ปฏิบัติอื่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

นโยบายและมาตรการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. กำหนดให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นความรับผิดชอบของหน้ากากในทุกรายดับชั้นที่ต้อง^๑
ทราบหากมีความเสี่ยงที่มีในการปฏิบัติงานในหน่วยงานของตนและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ โดยให้
ความสำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับที่เพียงพอและเหมาะสม

๒. ให้มีกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เป็นไปตามมาตรฐานที่ดี ตามแนวปฏิบัติสากล^๒
เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจจะส่งผลกระทบกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
บ้านพระ อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการพัฒนาและมีการปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ขององค์กร
ในพิสัยของเดียวกัน

๓. มีการกำหนดแนวทางป้องกันและบรรเทาความเสี่ยงจากการดำเนินงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลบ้านพระ เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายหรือความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงการติดตามและประเมินผล
การบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบูรณาการการบริหารจัดการ
ความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ และสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล
ข่าวสารการบริหารความเสี่ยงอย่างทั่วถึง ตลอดจนการจัดระบบการรายงานการบริหารความเสี่ยงให้ผู้บริหารและ
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๓

(นายปัญญา บำรุงวัฒ)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ

คำนำ

ด้วยพระราชบัฏอยู่ดีวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๓ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐ จัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้อธิบดีตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ประกอบกับในปัจจุบันองค์กรบริหารส่วนตำบล บ้านพวยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นจากปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยภายใน คณะกรรมการบริหารขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านพวย จึงได้ตรากฎดึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงองค์กร โดยให้หน่วยงานในสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านพวย วางแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายใน เพื่อลดความเสี่ยงและป้องกันความเสียหายจากการดำเนินงานทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กร ซวยสร้างความมั่นใจทั้งในด้านการปฏิบัติงานและความเชื่อถือจากประชาชนป้องกันความเสียหาย ต่อทรัพยากรขององค์กร ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน

ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านพวย จึงได้จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง เเละนี้ขึ้น เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านพวย ใช้เป็นแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการ ความเสี่ยงและการควบคุมภายในให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านพวย ใน การปฏิบัติงานทั้งในการกิจกรรมของหน่วยงานหรืองานบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

สารบัญ

	หน้า
๑. หลักการและเหตุผล	๑
๒. วัสดุประสงค์	๑
๓. นโยบายการบริหารความเสี่ยง	๑ - ๒
๔. แนวคิดการบริหารความเสี่ยง	๒ - ๔
๕. กระบวนการบริหารความเสี่ยงองค์กร	๔ - ๙
- สภาพแวดล้อมภายในองค์กร	๖
- การกำหนดวัสดุประสงค์	๖
- การระบุเหตุการณ์	๗ - ๘
- การประเมินความเสี่ยง	๙ - ๑๐
- การตอบสนองความเสี่ยง	๑๐ - ๑๑
- สารสนเทศและการสื่อสาร	๑๒
- การติดตาม	๑๒
๖. โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง	๑๓ - ๑๔
๗. วิธีการบริหารความเสี่ยง	๑๔
๘. การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง	๑๕ - ๑๖
๙. การทบทวนนโยบาย	๑๖

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

๑. หลักการและเหตุผล

จากสภาพการณ์ในปัจจุบันขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระที่มีข้อจำกัดในการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นจากปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาวะเศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือปัจจัยภายใน เช่น การกำหนดแผนยุทธศาสตร์ การกำหนดแผนการปฏิบัติราชการ โครงการสร้างของค่า การบริหารจัดการข้อมูล เป็นต้น ขณะที่ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ จึงได้ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงของค่า โดยให้หน่วยงานในสังกัดขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ วางแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงและกระบวนการควบคุมภัยใน โดยการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอกและจัดตั้งกลุ่มความสำคัญของความเสี่ยง และกำหนดมาตรการจัดการความเสี่ยงและ การควบคุมภัยในเพื่อลดความเสี่ยงและป้องกันความผิดพลาดให้ออกไปในระดับที่ยอมรับได้ระดับต่อการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน การบริหารจัดการความเสี่ยงจึงมีเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารป้องกันความเสี่ยง และความผิดพลาดจากการดำเนินงานที่จะในระดับบุคคลและระดับองค์กร ช่วยสร้างความมั่นใจทั้งในด้านการปฏิบัติงานและความเชื่อถือจากประชาชน ป้องกันความเสียหายต่อทรัพยากรขององค์กร ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ จึงได้จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ ใช้เป็นแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงและกระบวนการควบคุมภัยในให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระในการปฏิบัติงานทั้งในภารกิจหลักของหน่วยงานและงานบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ระบบงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ สามารถตั้งและรองรับความท้าทายอย่างทันท่วงที ของภัยธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการ
๒. เพื่อให้สำนัก/กอง ในสังกัดขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ ใช้ระบบการบริหารความเสี่ยง เป็นเครื่องมือในการลดหรือป้องกันความเสียหายจากการดำเนินงานที่จะส่งผลกระทบที่เลี่ยงไม่ได้ ทั้งระดับบุคคลและองค์กรทำให้ไม่บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้
๓. เพื่อรักษาภาพลักษณ์ที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ

๓. นโยบายการบริหารความเสี่ยง

๑. ให้หน่วยงานในสังกัดขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ ดำเนินการบริหารความเสี่ยง ทุกหน่วยงานโดยส่งเสริมให้ผู้บริหาร พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างทุกคนมีส่วนร่วม ในกระบวนการบริหารความเสี่ยงและกระบวนการควบคุมภัยใน ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภัยในขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ
๒. ให้หัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานในสังกัดขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ และผู้บังคับบัญชาตามสายการบังคับบัญชา มีหน้าที่ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินความเสี่ยงที่เกิดหรืออาจเกิดขึ้นตามสภาพแวดล้อมภัยในและภัยอุบัติเหตุของหน่วยงานที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ

๓. ส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้ด้านความเสี่ยงแก่ผู้บริหาร พนักงานส่วนตำบล อุกจังประจ้า และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ ให้สามารถประเมินได้ทันตีกิจกรรมบริหารความเสี่ยง เพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ ในการนำบทบาทบูรุษบารุงสุขให้แก่ประชาชนด้านลับบ้านพระได้อย่างทั่วถึง รวดเร็ว เป็นธรรม

๔. แนวคิดการบริหารความเสี่ยง

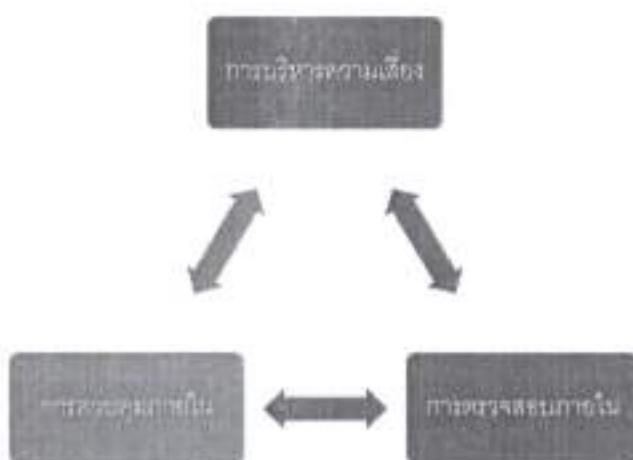
แนวคิดการบริหารความเสี่ยง

การดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานที่กำหนดไว้อาจต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ซึ่งการที่จะบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ได้นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ซึ่งถือเป็นความเสี่ยงทั้งสิ้น โดยผลกระทบจะมากหรือน้อยเท่าไร ก็ได้ขึ้นอยู่กับโอกาสและความรุนแรงของปัจจัย หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเชื่อมโยง ดังนั้น แนวคิดในการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภัยใน จึงได้ถูกนำมาใช้ในการเตรียมการเพื่อบังคับปัญหาจากปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งจะมีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ขององค์กรโดยรวม

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง เหตุการณ์ที่มีความไม่แน่นอนซึ่งหากเกิดขึ้นจะมีผลกระทบในเชิงลบ ต่อการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กร ดังนั้นองค์กรจึงควรดำเนินการเพื่อลดเสี่ยงหรือลด เหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงหาย สิ่งที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องให้ความสำคัญ คือ การบริหารจัดการ ความเสี่ยงให้อยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ขณะเดียวกันหากองค์กรพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงทั้งหมด องค์กรให้เกิดการบูรณาการกับทุกกิจกรรมดำเนินงานขององค์กรได้ก็จะสามารถใช้โอกาสของความเสี่ยง ตั้งแต่ต้นเพื่อเพิ่มศูนค่าให้กับองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอีกด้วย

ความสัมพันธ์ของการบริหารความเสี่ยง การควบคุมภัย ใน และการตรวจสอบภายใน

วัตถุประสงค์หลักของการบริหารจัดการองค์กรที่ต้องการติดตาม กำกับ ควบคุม และคุ้มครองให้มีการ จัดกระบวนการเพื่อใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ ตรงเป้าหมายคุ้มค่าและประหยัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดย ๑ หลักการที่มีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

๑. การบริหารความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk Management) หมายถึง การกำหนดนโยบาย โครงสร้าง และกระบวนการเพื่อให้คณะกรรมการ ผู้บริหาร และบุคลากรขององค์กร นำไปปฏิบัติในการ กำหนดกลยุทธ์และปฏิบัติงานบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร โดยกระบวนการบริหารความเสี่ยงจะสัมฤทธิ์ผลได้ องค์กรจะต้องสามารถนำข้อมูลการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ประเมินผลกระทบต่อองค์กร และกำหนดวิธีจัดการ ที่เหมาะสมให้ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในระดับหนึ่งว่าผลกระทบต่อเนินงาน ตามภารกิจต่าง ๆ จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงนั้น เป็นไป เพื่อให้ผลการดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ รวมถึงเพื่อให้เกิด การรับรู้ ตระหนัก และเข้าใจถึงความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับองค์กร กำหนดวิธีจัดการที่เหมาะสมในการ ลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ รวมทั้งการสร้างกรอบแนวทางในการดำเนินงานให้แก่บุคลากร ในองค์กรเพื่อให้สามารถบริหารจัดการความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรได้อย่างเป็นระบบและ มีประสิทธิภาพ

การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management: ERM) หมายถึง การบริหาร ความเสี่ยงโดยประสานโครงสร้างองค์กร กระบวนการ/กิจกรรม ตามภารกิจ และวัฒนธรรมองค์กรเข้าด้วยกัน โดยมีลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

(๑) การพัฒนาและเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร โดยการบริหารความเสี่ยงควรสอดคล้องกับภารกิจ และพันธกิจ แผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ วัตถุประสงค์การตัดสินใจ และสามารถนำไปใช้ กับองค์ประกอบ ที่นี่ ๆ

(๒) การพิจารณาความเสี่ยงทั่วทุก โดยครอบคลุมความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร ทั้งระดับโครงการ ระดับ หน่วยงานย่อย และระดับองค์กร ในปัจจัยเสี่ยงด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับ กลยุทธ์ การดำเนินงาน การเงิน และการปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งความเสี่ยงเหล่านี้อาจทำให้เกิด ความเสียหาย ความไม่แน่นอน และ โอกาส รวมถึงการมีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(๓) การมีความคิดแบบมองไปข้างหน้า โดยง่ายขึ้นความเสี่ยงจะไร้ที่อาจจัดเก็บขึ้นบ้างและ หากเกิดขึ้น จะริบจะมีผลกระทบอย่างไรต่อวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรได้มีการเตรียมการบริหารความเสี่ยง

(๔) การได้รับการสนับสนุนและมีส่วนร่วมโดยทุกคนในองค์กรตั้งแต่ระดับคณะกรรมการ ผู้บริหาร ระดับสูงและบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงเพื่อฐานของการบริหารความเสี่ยงที่ดีขององค์กร ความมีองค์ประกอบของกระบวนการบริหารความเสี่ยงครบถ้วนโดยจะเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและ ควรถูกปฏิบัติผู้ที่ร่วมกับกิจกรรมปกติขององค์กร เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินการตามกลยุทธ์ที่กำหนดและ บรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรต้องการได้

๒. การควบคุมภายใน หมายความว่า กระบวนการการปฏิบัติงานที่ผู้กำหนดและ หัวหน้าหน่วยงาน ของรัฐฝ่ายบริหารและบุคลากรของหน่วยงานของรัฐจัดให้มีขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่า การดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐจะบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการดำเนินงาน ด้านการรายงาน และด้านการ ปฏิบัติตามกฎหมายและนิยามรายละเอียด และข้อบังคับ หน่วยงานของรัฐต้องให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์ของการ ควบคุมภายในแต่ละด้าน ดังนี้

๒.๑ วัตถุประสงค์ด้านการดำเนินงาน (Operations Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับความมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน รวมถึงการบรรลุเป้าหมายด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน ตลอดจนการใช้ทรัพยากร การซื้อและรักษาทรัพย์สิน การป้องกันหรือลดความผิดพลาดของหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนความเสียหาย การรับໃหส การสืบเปลือง หรือการทุจริต ในหน่วยงานของรัฐ

๒.๒ วัตถุประสงค์ด้านการรายงาน (Reporting Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการรายงาน ทางการเงินและไม่ใช่ทางการเงินที่ใช้ภายในและภายนอกหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการรายงานที่เชื่อถือได้ทันเวลา ไปรษณีย์ หรือข้อกำหนดอื่นของทางราชการ

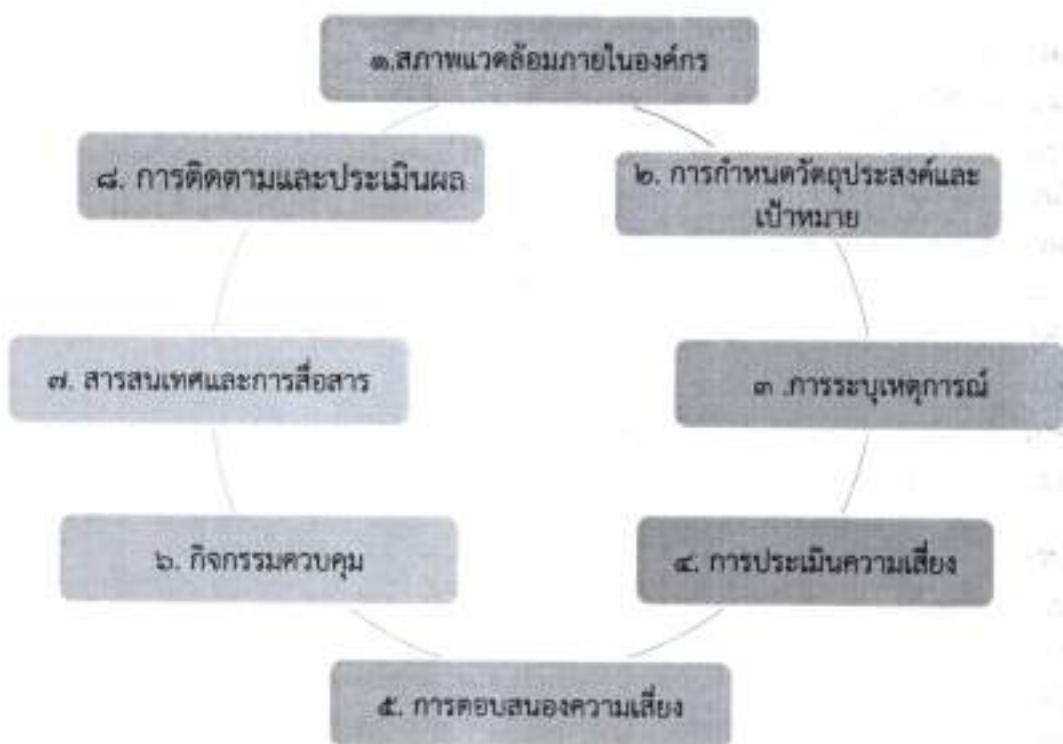
๒.๓ วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ (Compliance Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน รวมทั้งข้อกำหนดอื่นของทางราชการ

๓. การตรวจสอบภายใน (Internal Audit) หมายถึง การให้ความเชื่อมั่นและการให้คำปรึกษา อย่างเที่ยงธรรมและเป็นอิสระเพื่อเพิ่มคุณค่าและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร โดยช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายด้วยการประเมินและปรับปรุงประสิทธิผลของการบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายใน และการกำกับดูแลที่ต้องอย่างเป็นระบบ โดยผู้ตรวจสอบภายในจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่วิเคราะห์ เสนอแนะ และให้คำปรึกษาจากการบริหารตรวจสอบภายใน

การตรวจสอบภายในเป็นกลไกหนึ่งที่จะช่วยผลักดันให้เกิดการปรับปรุงการควบคุมและการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมด้วยการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ซึ่งบางครั้งผู้ปฏิบัติงานมักคิดว่ามีการควบคุมที่มีอยู่อาจทำให้เกิดการละเลยกันในบางส่วนที่ต้องควบคุม ผู้ตรวจสอบภายในจะมีวิธีการตรวจสอบว่าการควบคุมที่ปฏิบัตินั้นเพียงพอหรือไม่ต่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร โดยผลการตรวจสอบจะออกมามีรูปแบบการจัดทำรายงานการตรวจสอบเสนอต่อผู้บริหารทราบหรือพิจารณา ซึ่งรายงานจะประกอบด้วยสิ่งที่ตรวจสอบ ความเห็นหรือข้อเสนอแนะหากเห็นว่าต้องมีการปรับปรุงจากที่ปฏิบัติอยู่

๔. กระบวนการบริหารความเสี่ยงองค์กร

การบริหารความเสี่ยงประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ องค์ประกอบเหล่านี้เกิดจากการปฏิบัติงานรวมกันของฝ่ายบริหาร ฝ่ายปฏิบัติงาน และฝ่ายสนับสนุน ครอบคลุมทุกหน่วยงานในองค์กร ผสมผสานเข้ากับกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ โดยมีความเชื่อมโยงกันในทุกระดับจากระดับองค์กรสูงสุดไปยังระดับฝ่ายดำเนินกิจกรรมและเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องภายในองค์กร องค์ประกอบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ได้แก่

๑. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร

๒. การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

๓. การระบุเหตุการณ์ที่กำหนดไว้

๔. การประเมินความเสี่ยง

๕. การตอบสนองความเสี่ยง

๖. กิจกรรมควบคุม

๗. สารสนเทศและการสื่อสาร

๘. การติดตามและประเมินผล

นี้หมาย แผนยุทธศาสตร์ขององค์กร พื้นฐานที่สำคัญของการบริหารความเสี่ยงและการจัดการกับความเสี่ยง การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สอดคล้องกับนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ การปัจจัยและชี้วัดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ พิจารณาดึงผลกระบวนการและโอกาสเกิดความเสี่ยง การกำหนดการจัดการความเสี่ยง พิจารณาดึงการควบคุมเพิ่มเติมรวมทั้งความสัมพันธ์ของหัวหนุน และผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น ผู้บริหารควรนำวิธีการจัดการความเสี่ยงไปปฏิบัติและติดตามเพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีการดำเนินการตามวิธีการที่กำหนดไว้ กิจกรรมการควบคุม คือ นโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้มั่นใจว่าได้มีการจัดการความเสี่ยง เพื่อให้คณะกรรมการ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่มีความตระหนักและเข้าใจในนโยบาย แผนปฏิบัติและกระบวนการบริหารความเสี่ยง ติดตามและรายงานผลงานของระบบงานการและระบบบริหารความเสี่ยง

๑. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)

สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการกำหนดพิธีทางการอบรมบริหารความเสี่ยง ขององค์กร สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายขององค์กร การกำหนดกิจกรรม การบุคลากร และการจัดการความเสี่ยงสภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบด้วยหลายปัจจัย เช่น วัฒนธรรมองค์กรนโยบายของผู้บริหาร แนวทางการปฏิบัติงานบุคลากร กระบวนการทำงาน ระบบสารสนเทศ ระเบียบ เป็นต้น สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่สนับสนุนการบริหารความเสี่ยงนี้ จะต้องมีวิธีการปฏิบัติที่มี ความชัดเจนกำหนดเป็นมาตรฐานและมีการสื่อสารให้ทุกคนในองค์กรเกิดความเข้าใจที่ตรงกันในขั้นตอน การพิจารณาเพื่อให้องค์กรมีการสร้างสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่เหมาะสมกับการบริหารความเสี่ยง ผู้บริหารควรพิจารณาในรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๑.๑ การกำหนดต่าความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)

ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) หมายถึง ประเภทและเกณฑ์ของความเสี่ยง ที่องค์กรจะยอมรับได้เพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ และการก็จขององค์กรต้องสอดคล้องกับเป้าหมายของ องค์กร โดยมีความกำหนดในระดับที่ต่ำกว่าเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้

๑.๒ กระบวนการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Process)

องค์กรควรจัดให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เป็นมาตรฐานเดียวกันและมีความสอดคล้องกัน เพื่อให้ทุกคนในองค์กรนำไปปฏิบัติได้ และควรจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยอาจอยู่ในรูปแบบบัญมือ การบริหารความเสี่ยงที่ได้

๑.๓ วัฒนธรรมองค์กรและการกำหนดเป้าหมายของคณะกรรมการและผู้บริหาร

องค์กรควรให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงที่มีการบริหารความเสี่ยงทุกรายดับ อย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมองค์กรล้วนคือ ให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมและกระหนักด้วยความสำคัญ ของการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งให้มีการกำหนดเจ้าของความเสี่ยง (Risk Owner) ที่จะต้องดำเนินการ รับผิดชอบในการจัดการความเสี่ยงนั้น ๆ นอกจากนี้ ควรมีการกำหนดผู้รับผิดชอบหลักในการพัฒนา วาระระบบ และติดตามการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

๒. การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย (Objective Setting)

การกำหนดนโยบายเชิงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรจะต้อง มีความสอดคล้องและเป็นไปในพิธีทางเดียวกัน ก่อนคือ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายในขององค์กรจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ที่มีการกำหนดเจ้าของงานขององค์กร และวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานย่อยจะต้องสอดคล้องกับพื้นที่ กิจหน้าที่/เป้าประสงค์ของหน่วยงานย่อย เพื่อให้วัตถุประสงค์ในภาพรวมบรรลุเป้าหมาย ทราบขอบเขต การดำเนินงานในแต่ละระดับและสามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้ครบถ้วน ดังนั้น วัตถุประสงค์ จะต้องแสดงให้เห็นถึง “ผลลัพธ์” ที่องค์กรต้องการจะบรรลุ ไม่ใช่กล่าวอีก “กระบวนการ” ในกระบวนการปฏิบัติงาน

การกำหนดนโยบายในเชิงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน ช่วยให้การ ระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้อย่างครบถ้วน ซึ่งวัตถุประสงค์ขององค์กรสามารถกำหนดได้ด้วยตัวชี้วัด และเป้าหมายตามนโยบายขององค์กร การบริหารส่วนต่างๆ บ้านประเทศ แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) แผนปฏิบัติการของหน่วยงานและอาจมีวัตถุประสงค์อื่น ๆ เพิ่มเติมให้ครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้นตามภารกิจ หน้าที่ของหน่วยงาน

๓.การระบุเหตุการณ์ (Event Identification)

การระบุเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงเป็นการค้นหาความเสี่ยงและสาเหตุหรือปัจจัยของความเสี่ยงโดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่อยู่ภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมาย ผลลัพธ์ขององค์กร ตามกรอบการบริหารความเสี่ยง ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

๓.๑ แหล่งที่มาของปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่

๓.๑.๑ ปัจจัยภายนอกองค์กร เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกองค์กรซึ่งมีอิทธิพลต่อวัตถุประสงค์/เป้าหมายขององค์กร ยกตัวอย่างเช่น วัฒนธรรม การเมือง กฎหมาย ข้อบังคับ การเงิน เทคโนโลยีเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมในการแข่งขันที่ภายในประเทศและต่างประเทศ ตัวขับเคลื่อนหลักและแนวโน้มที่ส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ขององค์กร การยอมรับและคุณค่าของผู้มีส่วนได้เสียภายนอกองค์กร

๓.๑.๒ ปัจจัยภายนอกองค์กร เป็นสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกองค์กรและมีอิทธิพลต่อเป้าหมายขององค์กร เช่น วัตถุประสงค์ขององค์กร กระบวนการทำงาน การดำเนินนโยบายและกลยุทธ์ วัฒนธรรม องค์กรสภาพการเงิน โครงสร้าง องค์กรและระบบการบริหารงาน ประสบการณ์ทำงาน เทคโนโลยีสารสนเทศ ภูมิศาสตร์ภูมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องภายนอกองค์กร เป็นต้น

๓.๒ การระบุปัจจัยเสี่ยง จำแนกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๓.๒.๑ ความเสี่ยงระดับหน่วยงานส่วนย่อย เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงานภายในที่ยุทธศาสตร์องค์กรที่ถ่ายทอดลงสู่หน่วยงานย่อยในส่วนที่หน่วยงานย่อยรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังรวมถึงความเสี่ยงระดับโครงการที่ผู้จัดการโครงการไม่สามารถจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ภายใต้การบริหารและจัดการของผู้จัดการโครงการในแต่ละโครงการและเป็นความเสี่ยงที่หน่วยงานย่อยไม่สามารถจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ภายใต้การบริหารและจัดการของหน่วยงานย่อยเอง ซึ่งหน่วยงานย่อยต้องใช้เป็นข้อมูลประกอบการประเมินและจัดลำดับความเสี่ยงและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงระดับหน่วยงานย่อย รวมทั้งการรายงานความรับภาระความคุมภัยในต่อไป

๓.๒.๒ ความเสี่ยงระดับองค์กร เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับยุทธศาสตร์องค์กรหรือ การตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารระดับสูง โดยให้องค์กรพิจารณาวิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินและจัดลำดับความเสี่ยงและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงระดับองค์กรต่อไป นอกจากนี้ยังรวมถึงความเสี่ยงที่หน่วยงานย่อยไม่สามารถจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ภายใต้การบริหารและจัดการของหน่วยงานย่อยโดยเพียงหน่วยงานเดียว ฉะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานย่อยต่าง ๆ หรือต้องบูรณาการ การดำเนินงานจากหลายหน่วยงาน ทั้งนี้ การระบุปัจจัยเสี่ยงจะเริ่มต้นที่เป้าประสงค์หรือวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยมีความเชื่อมโยงต่อการบริหารความเสี่ยง หน่วยงานย่อยและการบริหารความเสี่ยงระดับโครงการเพื่อให้เป็นภาคความเสี่ยงองค์กรที่ไม่มีความซ้ำซ้อนกัน

การค้นหาความเสี่ยงสามารถศึกษาจากข้อมูลสถิติของความเสี่ยงที่เคยเกิดขึ้น การสำรวจในปัจจุบันหรือคาดว่าอาจจะเกิดขึ้นในอนาคต การรวบรวมข้อมูลเพื่อบรรจุเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงจะเป็นการรวบรวมข้อมูลทั้งแบบ Top-down คือ การระดมความคิดเห็นผู้บริหารของหน่วยงานเพื่อรับบุคลากรเสี่ยง ต้านกลยุทธ์ขององค์กรและแบบ Bottom-up คือ การระดมความคิดเห็นของบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อรับบุคลากรเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน ความเสี่ยงด้านการเงิน/การรายงาน ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติ ความกู้ภัยเบื้องต้น จำนวนน้ำข้อมูลที่ได้ทั้งจากผู้บริหารและบุคลากร ทบทวนโดยผู้บริหารและคณะกรรมการฯ รวบรวมเป็นรายการความเสี่ยงองค์กร(Risk register) และประเมินความเสี่ยงนั้น ๆ ในขั้นตอนต่อไป

การบ่งชี้ความเสี่ยงจะต้องระบุสาเหตุของความเสี่ยงด้วยทุกครั้งและควรระบุให้ครบถ้วน เนื่องจากความเสี่ยงต้องกล่าว เพื่อให้ผู้บริหารสามารถกำหนดแผนจัดการความเสี่ยงให้บริหารจัดการ ความเสี่ยงได้ตรงกับสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยงและสามารถลดความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลการระบุเหตุการณ์อาจดำเนินโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงหรือฝ่ายจัดการที่รับผิดชอบ ในแผนงานหรือการดำเนินการนั้น และรวมรวมประเด็นความเสี่ยงสำคัญที่ได้รับความสนใจหรือเป็นประเด็น ที่กังวล เพื่อนำมาจัดทำภาพรวมความเสี่ยงขององค์กร (Corporate Risk Profile) ทั้งนี้ องค์การบริหาร ส่วนตัวบ้านพระ ได้จำแนกประเภทของความเสี่ยงออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่

(๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และการนำแผนตั้งกล่าวไปปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม นอกจากนี้ ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ยังรวมถึงการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน อันส่งผลกระทบต่อการกำหนดกลยุทธ์หรือ การดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลัก เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานขององค์กร

(๒) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk) ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ของแต่ละกระบวนการ หรือกิจกรรมภายในองค์กร รวมทั้งความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการข้อมูล ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งความเสี่ยงด้านปฏิบัติ การจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของกระบวนการทำงาน และการบรรลุวัตถุประสงค์หลัก ขององค์กรในภาพรวม

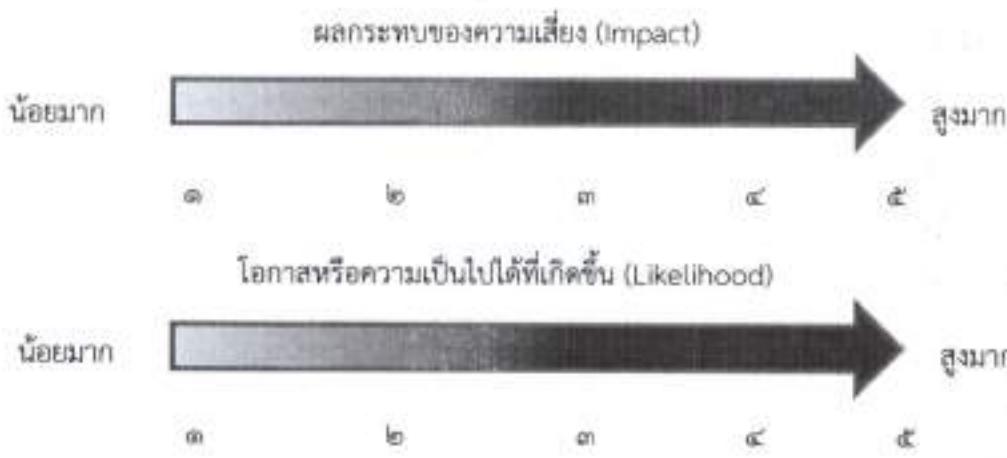
(๓) ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทางการเงิน (Financial Risk) โดยอาจเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายใน เช่น การบริหารจัดการด้านการวางแผนการใช้จ่ายเงินตามข้อบัญญัติ หรือ จากปัจจัยภายนอก เช่น การจัดสรรเงินงบประมาณ หรือความเสี่ยงที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามภาระ ผูกพันที่ตกลงไว้ อันส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน รวมถึงส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อองค์กร

(๔) ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมาย (Compliance Risk) ข้อบังคับ หน่วยงาน กำกับดูแล เช่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มติคณะรัฐมนตรี เป็นต้น รวมทั้งความเสี่ยงที่เกี่ยวกับ กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการองค์การบริหารส่วนตัวบ้าน ซึ่งเมื่อมีความเสี่ยงด้านนี้เกิดขึ้น จะส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ขององค์กรโดยรวม

๔. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

หลังจากค้นหาและระบุความเสี่ยงได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์ เพื่อจัดระดับโอกาส หรือความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง และวัดระดับผลกระทบของความเสี่ยงนั้น ๆ โดยในขั้นตอนนี้เป็นการนำ เหตุการณ์ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงที่มีการค้นพบหรือระบุได้มาทำการวัดหรือประเมินระดับความรุนแรง กับความถี่หรือโอกาสที่จะเป็นไปได้เพื่อระบุระดับความสำคัญของความเสี่ยงการประเมินความเสี่ยง คือ การประเมินระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อองค์กรมากน้อยเพียงใดโดยพิจารณาจากโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิดปัจจัยเสี่ยงและระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และประเมินระดับของความเสี่ยงโดยการ ประเมินผลกระทบตัวบ้านของโอกาสและระดับความรุนแรงของผลกระทบตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้ ทั้ง ๒ ตัวแปร (Impact & Likelihood)

ระบบการให้คะแนน กำหนดเป็นระดับคะแนน ๑ - ๕

การกำหนดนิยามของระดับคะแนน จำเป็นต้องกำหนดให้มีความสอดคล้องกับระดับความเสี่ยง ที่องค์กรยอมรับได้ (Risk appetite) ซึ่งจะมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละช่วงเวลาด้วย จึงควรมีการ ทบทวนนิยามดังกล่าวในแต่ละปี สำหรับในเบื้องต้นสามารถกำหนดนิยามเป็นแนวทางในการพิจารณา ให้ประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น ผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์จะเกิดขึ้น จากนั้นจึงคำนวณให้รายดับความเสี่ยงตามผลลัพธ์ของระดับคะแนนทั้ง ๒ ด้าน ดังตัวอย่างด่อไปนี้

ปัจจัยเสี่ยง	โอกาสหรือความ เป็นไปได้ที่เกิดขึ้น (Likelihood)	ผลกระทบของ ความเสี่ยง (Impact)	ระดับความเสี่ยง (Level of Risk)
ปัจจัยเสี่ยง A	๓	๓	๓ x ๓ = ๙
ปัจจัยเสี่ยง B	๓	๓	๓ x ๓ = ๙
ปัจจัยเสี่ยง C	๔	๔	๔ x ๔ = ๑๖
ปัจจัยเสี่ยง D	๔	๔	๔ x ๔ = ๑๖

เมื่อได้ระดับความเสี่ยงครบถ้วนความเสี่ยงแล้วก็สามารถจัดทำแผนผังความเสี่ยงองค์กร (Risk Profile)

ผลกระทบ ของความ เสี่ยง (Impact)	โอกาสหรือความเป็นไปได้ที่เกิดขึ้น (Likelihood)				
	๑ (น้อยมาก)	๒	๓	๔	๕ (สูงมาก)
๕ (สูงมาก)				ความเสี่ยง D	
๔				ความเสี่ยง C	
๓			ความเสี่ยง B		
๒				ความเสี่ยง C	
๑ (น้อยมาก)			ความเสี่ยง A		

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) ให้หลักเกณฑ์การให้คะแนนระดับความเสี่ยง ซึ่งแสดงถึง ระดับความสำคัญในการบริหารความเสี่ยงโดยพิจารณาจากผลคุณของระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) กับระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของความเสี่ยงแต่ละสาเหตุ (โอกาส x ผลกระทบ) ซึ่งระดับความเสี่ยงแบ่งตามความสำคัญเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ ความเสี่ยง	ระดับคะแนน	ความหมาย
สูงมาก	๑๗ - ๒๔	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทันที (ตัวอย่างความเสี่ยง D ระดับคะแนนทำกับ ๒๐)
สูง	๑๐ - ๑๖	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้โดยต้องจัดการความเสี่ยงเพื่อให้อยู่อยู่ในระดับที่ยอมรับได้(ตัวอย่างความเสี่ยง C ระดับความเสี่ยงเท่ากับ ๑๖)
ปานกลาง	๕ - ๘	ระดับที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงไปขึ้นระดับที่ยอมรับให้ได้ (ตัวอย่างความเสี่ยง B ระดับคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ ๘)
ต่ำ	๑ - ๔	ระดับที่ยอมรับได้โดยใช้วิธีการควบคุมปกติในขั้นตอนการปฏิบัติงานที่กำหนด(ตัวอย่างความเสี่ยง B ระดับคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ ๔)
ต่ำมาก	๐ - ๑	ระดับที่ยอมรับได้โดยใช้วิธีการติดตามระดับความเสี่ยงตลอด ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ แผนการบริหารความเสี่ยงต้องเป็นกิจกรรมเพิ่มเติมจากเดิมที่มีอยู่ โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับหลังจากดำเนินการตามกิจกรรม/มาตรการควบคุมที่กำหนดไว้ในแผนการบริหารความเสี่ยงแล้วเพื่อให้ระดับความเสี่ยงลดลง

การประเมินความเสี่ยงจำเป็นต้องมีการประเมินอย่างน้อย ๒ ครั้ง ในแต่ละรอบของการบริหารความเสี่ยงคือ ก่อนจัดทำแผน การบริหารความเสี่ยงองค์กรและหลังจากสิ้นสุดการดำเนินกิจกรรมตามแผนการบริหารความเสี่ยงองค์กร เพื่อให้สามารถทราบถึงผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินกิจกรรม การจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ โดยอาจเพิ่มความถี่การประเมินระหว่างรอบได้ ทั้งนี้ เพื่อใช้ผลการประเมินเปรียบเทียบและปรับปรุงกลยุทธ์/มาตรการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

๔. การตอบสนองความเสี่ยง

การกำหนดแผนจัดการความเสี่ยงจะมีการนำเสนอเสนอแผนจัดการความเสี่ยงที่จะดำเนินการต่อที่ประชุมคณะกรรมการฯ ผู้บริหาร เพื่อพิจารณาและขออนุมัติการจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ดำเนินการ (ถ้ามี) โดยในการตัดสินใจก่อนหน้าทางในการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมที่สุดจะคำนึงถึงความเสี่ยงที่ยอมรับได้กับต้นทุนที่เกิดขึ้นเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับ รวมถึงข้อกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ คือ ระดับความเสี่ยงที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระอยู่น้ำรับได้ โดยยังคงให้องค์กรสามารถดำเนินงานและบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ทั้งนี้ ในการตัดสินใจเลือกแนวทางในการจัดการความเสี่ยงอาจต้องคำนึงถึงความเสี่ยงอาจเกิดขึ้น หากไม่มีการจัดการ ซึ่งอาจไม่สมเหตุสมผลในแง่มุมเศรษฐศาสตร์ เช่น ความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบในทางลบ อย่างมีสาระสำคัญและโอกาสที่จะเกิดขึ้นน้อยมาก แนวทางในการจัดการเสี่ยงอาจพิจารณาตัวบันทึกการณ์ไป หรืออาจคำนึงการหัวมุมฯ กับความเสี่ยงอื่นๆ

แนวทางในการจัดการความเสี่ยง

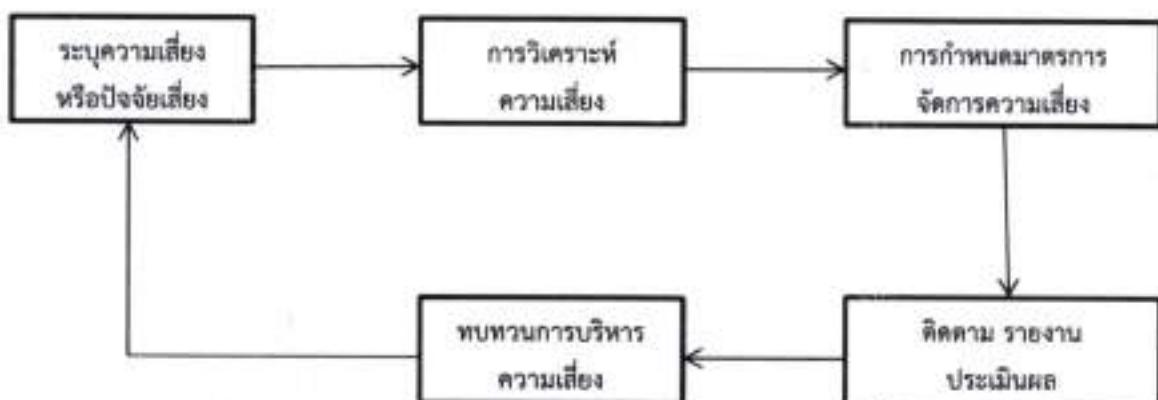
- การหลีกเลี่ยง เป็นการดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง มักใช้ในกรณี ที่ความเสี่ยงมีความรุนแรงสูง ไม่สามารถหาวิธีลด/จัดการให้ออกในระดับที่ยอมรับได้

- การลด เป็นการจัดหมายมาตรการจัดการ เพื่อลดโอกาสการเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงหรือ ลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นให้ออกในระดับที่ยอมรับได้ เช่น การเตรียมแผนฉุกเฉิน

- การยอมรับ ความเสี่ยงที่เหลือในปัจจุบันอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องดำเนินการใด ๆ เพื่อลด โอกาสหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอีก มักใช้กับความเสี่ยงที่ต้นทุนของมาตรการจัดการสูงไม่คุ้มกับประโยชน์ ที่ได้รับกระบวนการบริหารความเสี่ยง

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีขั้นตอนการดำเนินการ หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ อย่างเหมาะสม โดยครองคุณ ๕ ขั้นตอนดัง

a. ระบุความเสี่ยงหรือปัจจัยความเสี่ยง

ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยงที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ว่า เหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อไหร และเกิดขึ้นอย่างไร และทำไป ทั้งนี้ สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็น สาเหตุที่แท้จริงเพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

b. วิเคราะห์ความเสี่ยง มีแนวทางการวิเคราะห์ความเสี่ยง ดังนี้

การประเมินความเสี่ยง

โอกาสที่จะเกิด (L:Likelihood) เป็นระดับของโอกาสหรือความน่าจะครั้งที่จะเกิดความเสี่ยง ผลกระทบ (I:Impact) คือ ระดับความรุนแรงของความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

๑ = โอกาสเกิดน้อยที่สุด / รุนแรงน้อยที่สุด

๒ = โอกาสเกิดน้อย / รุนแรงน้อย

๓ = โอกาสเกิดปานกลาง / รุนแรงปานกลาง

๔ = โอกาสเกิดปานกลาง / รุนแรงปานกลาง

๕ = โอกาสเกิดมากที่สุด / รุนแรงมากที่สุด

๖. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

องค์กรควรกำหนดให้มีสารสนเทศและการสื่อสารที่สนับสนุนการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับองค์กรทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในองค์กรและภายนอกองค์กรควรต้องได้รับการบันทึกและสื่อสารอย่างเหมาะสมและทันกा�ล โดยเฉพาะข้อมูลสนับสนุนที่มีความสำคัญเกี่ยวกับการป้องกันประมินและผลกระทบของความเสี่ยงและการควบคุมภายใน เพื่อให้องค์กรสามารถตอบสนองต่อความเสี่ยงได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เมื่อจากความตระหนักในความเสี่ยงและการสื่อสารที่มีประสิทธิผลเป็นปัจจัยสำคัญของการบริหารความเสี่ยงขององค์กร การสื่อสารที่ไม่เพียงพอหรือขาดประสิทธิผลจะทำให้เกิดความล้มเหลวในการสร้างการยอมรับนโยบายและการบูรณาการบริหารความเสี่ยงผู้บริหารซึ่งควรมีการวางแผนทางการสร้างความตระหนักเรื่องความเสี่ยงให้กับองค์กร เช่น อาจมีการจัดอบรมการณ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับนโยบายการบริหารความเสี่ยงขององค์กร และการมอบหมายผู้รายงานที่ที่ชัดเจน การสื่อสารเกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการการปฏิบัติงานที่ควรจะสอดคล้องและเชื่อมสัมภาระรวมที่พึงประสงค์ในกระบวนการสื่อสารจะช่วยให้องค์กรสามารถรับทราบได้ทันท่วงที่

- (๑) ความสำคัญและความจำเป็นของการบริหารความเสี่ยงขององค์กรที่มีประสิทธิผล
- (๒) วัสดุประสงค์ขององค์กร
- (๓) ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้
- (๔) การใช้ภาษาเดียวกันในเรื่องการบริหารความเสี่ยง
- (๕) บทบาทและความรับผิดชอบของบุคลากรที่จะสนับสนุนและนำองค์ประกอบด้านๆ ของการบริหารความเสี่ยงขององค์กรมาใช้

๗. การติดตาม (Monitoring)

กระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ดำเนินการภายใต้การบูรณาการขององค์กรบริหารส่วนตัวบ้านพระ มีความจำเป็นต้องได้รับการสื่อสารถึงการประเมินความเสี่ยงและการควบคุม ความคืบหน้าในการบริหารความเสี่ยง การคุ้มครองความเสี่ยงในมิติของความเสี่ยงหลัก รวมถึงการเกิดเหตุการณ์ผิดปกติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่า

๗.๑ เจ้าของความเสี่ยง (Risk Owner) มีการติดตาม ประเมินสถานการณ์ วิเคราะห์และบริหารความเสี่ยงที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของตนอย่างสม่ำเสมอ และเหมาะสม

๗.๒ ความเสี่ยงที่มีผลกระทบสำคัญต่อการบรรลุวัสดุประสงค์ขององค์กร ได้รับการรายงานถึงความคืบหน้าในการบริหารความเสี่ยง และแนวโน้มของความเสี่ยงต่อผู้บริหารที่รับผิดชอบและคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

๗.๓ ระบบการควบคุมภายในที่วางแผนไว้มีความเพียงพอ เหมาะสม มีประสิทธิผลและมีการบูรณาการปฏิบัติใช้จริง เพื่อบังคับหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งมีการปรับปรุงแก้ไขการควบคุมภายในอยู่เสมอ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์หรือความเสี่ยงที่เปลี่ยนไป เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงรายงานสถานะความเสี่ยง รวมถึงกระบวนการบริหารความเสี่ยงให้ทั่วหน้าได้ทราบ และนำความเสี่ยงให้ทั่วหน้าได้ทราบ และนำความเสี่ยงเข้าเสนอในที่ประชุมผู้บริหาร เพื่อทราบ/พิจารณาต่อไป

๖. โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง

เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงกำหนดให้มี “คณะกรรมการพิจารณาความเสี่ยงระดับองค์กร” ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ ประจำรอบตัวย

๑. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ	เป็น	หัวหน้าคณะกรรมการเสี่ยง
๒. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ	เป็น	รองหัวหน้าคณะกรรมการเสี่ยง
๓. รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ	เป็น	ผู้ประสานงานคณะกรรมการเสี่ยง
๔. ผู้อำนวยการกองคลัง	เป็น	คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
๕. ผู้อำนวยการกองช่าง	เป็น	คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
๖. ผู้อำนวยการกองการศึกษา	เป็น	คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
๗. หัวหน้าสำนักปลัด	เป็น	คณะกรรมการและเลขานุการ
๘. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	เป็น	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๙. หน่วยงานบริหารความเสี่ยง ซึ่งประกอบด้วย หัวหน้าหน่วยงานและทีมงาน ประจำรอบตัวย		

(๑) หัวหน้าสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล

- เจ้าหน้าที่งานธุรการ
- นักทรัพยากรบุคคล
- นิติกร
- นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
- นักบัญชีและบรรเทาสาธารณภัย
- นักพัฒนาชุมชน

(๒) ผู้อำนวยการกองคลัง

- นักวิชาการเงินและบัญชี
- นักวิชาการพัสดุ
- เจ้าหน้าที่งานจัดเก็บรายได้

(๓) ผู้อำนวยการกองช่าง

- นายช่างโยธา

(๔) นักวิชาการกองการศึกษา (รักษาการผู้อำนวยการกองการศึกษา)

- ครู (ศพด. อบด.บ้านพระ)

หน้าที่ความรับผิดชอบ

๑. หน่วยงานบริหารความเสี่ยง มีหน้าที่ความรับผิดชอบโดยรวม ในการกำกับดูแลและการบริหารความเสี่ยงภายในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ

๒. ผู้ประสานงานคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง มีหน้าที่ตรวจสอบและช่วยสนับสนุนคณะกรรมการพิจารณาความเสี่ยงระดับองค์กรในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริหารความเสี่ยง โดยสอบถามให้มั่นใจว่า ระบบการบริหารความเสี่ยงมีความเหมาะสมและมีประสิทธิผล

๓. คณะกรรมการพิจารณาความเสี่ยง มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการพิจารณาและสอบทานการบริหารความเสี่ยงและระบบควบคุมภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ

๔. หัวหน้างาน มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินงานตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ และกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่อง ผ่านคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าหน่วยงานหลักของแต่ละสานัก/กอง โดยมีหัวหน้าสานัก / กอง เป็นประธานคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับหน่วยงานย่อย

๕. คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับหน่วยงานย่อย (หัวหน้างาน) มีหน้าที่ทำให้เชื่อมั่นได้ว่า ความเสี่ยงภายในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระที่สำคัญ ได้รับการระบุและประเมินอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งได้มีการกำหนดมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิผลไว้ โดยรับผิดชอบในเรื่องต่อไปนี้

๖. จัดทำนโยบายบริหารความเสี่ยง กลยุทธ์และหลักเกณฑ์ในการบริหารความเสี่ยง เพื่อเสนอให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ พิจารณาและอนุมัติ

- พิจารณาและสอบทานความเสี่ยง และแนวทางการจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ ตามที่หน่วยงานเข้าข้องความเสี่ยงได้ประเมินไว้ รวมทั้งข้อเสนอแนะ เพื่อบริหารปัจจัยที่

- กำกับดูแลความมีประสิทธิผลของกระบวนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ โดยการติดตามและสอบทานอย่างต่อเนื่อง

- รายงานความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และสูงมากให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ รับทราบ

๖. หน่วยตรวจสอบภายใน มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการสอบทานประสิทธิผลของการควบคุมภายในผ่านการตรวจสอบภายในประจำปี ซึ่งเป็นการตรวจสอบกระบวนการปฏิบัติงานที่สำคัญตามปัจจัยเสี่ยง รวมทั้งติดตามการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่ตรวจพบ

๗. ผู้บริหารและพนักงานทุกคน มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยงของหน่วยงานที่ตนอาจรับผิดชอบ รวมถึงกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการจัดการความเสี่ยง

๗. วิธีการบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ มีการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยศึกษาด้วยความ พระราชบัญญัติ วินัยการเงินและการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๘ หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐาน และหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และหลักเกณฑ์ กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดวิธีปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนของการบริหารจัดการความเสี่ยง นาปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระ

๘. การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง

การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐาน และหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยจัดทำรูปแบบตามหนังสือ แนวท่องฉบับใหม่ ดังนี้

๓. คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับส่วนงานย่อย ดำเนินการพิจารณาความเสี่ยงและตอบแทนความเสี่ยงตามแบบประเมินรายงานผล และส่งแบบรายงานให้เลขานุการคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ระดับองค์กร ประกอบด้วย

- (๑) รายงานการประเมินองค์ประกอบของกระบวนการคุณภาพใน (แบบ ปค.๔)
- (๒) รายงานการประเมินผลการควบคุณภาพใน (แบบ ปค.๕)

๔. เลขานุการคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง นำแบบรายงานการสอบทานความเสี่ยง ตามแบบประเมินที่ได้รับ มาดำเนินการจัดทำ รวบรวม ประเมินผลในระดับองค์กร ตามแบบรายงานประเมินผล ดังนี้

- (๑) หนังสือรับรองการประเมินผลการควบคุณภาพใน (แบบ ปค.๑)
- (๒) รายงานการประเมินองค์ประกอบของกระบวนการคุณภาพใน (แบบ ปค.๔)
- (๓) รายงานการประเมินผลการควบคุณภาพใน (แบบ ปค.๕)

๕. เสนอรายงานประเมินผลความเสี่ยง เพื่อให้ผู้ตรวจสอบภายในสอบทานระบบการบริหารความเสี่ยง ว่ามีความเพียงพอแล้วหรือไม่

๖. เสนอรายงานการสอบทานระบบการบริหารความเสี่ยงต่อหัวหน้าคณะผู้บริหารความเสี่ยง

๗. รายงานผู้อำนวยการ (นายอ่าเภอ) ออย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ประกอบด้วย

- (๑) หนังสือรับรองการประเมินผลการควบคุณภาพใน (แบบ ปค.๑)
- (๒) รายงานการประเมินองค์ประกอบของกระบวนการคุณภาพใน (แบบ ปค.๔)
- (๓) รายงานการประเมินผลการควบคุณภาพใน (แบบ ปค.๕)

จัดส่งรายงานให้นายอ่าเภอ เพื่อให้คณะกรรมการที่นายอ่าเภอจัดให้มีขึ้น ดำเนินการรวบรวมและสรุปรายงานการประเมินผลการควบคุณภาพในตั้งกล่าว มาจัดทำรายงานการประเมินผลการควบคุณภาพในขององค์กรปีครอสส่วนท้องถิ่นระดับอ่าเภอ และส่งให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภัยใน ๙๐ วัน นับแต่วันสืบปีงบประมาณ

๘. การทบทวนนโยบาย

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ต้องทบทวนนโยบายบริหารความเสี่ยงเป็นประจำทุกปี และเสนอให้ นายกองศึกษาการบริหารส่วนตัวบล๊บ้านพระ ตรวจสอบและพิจารณาอนุมัติหากมีการเปลี่ยนแปลง